

Det säkraste beviset
 Är just, att utomlands
 Vår ost stätt högt i priset
 Och hafren gått med glans.
 Mång tusen säck
 I fullgodt skick
 Inunder däck
 Med *Duncan* gick;
 För smöret
 På öret
 En *krigare* man fick.

Jag tager nu ett skutt i
 Min sång ett litet grand
 Och helsar Anno *Sjulli*,
 Som spiran tar om hand.
 Dess majestät
 Ej börjat strängt,
 Men skall, då det
 Blir mera slängdt,
 Kanhända
 Fullända
 Hvad gamla året tänkt.

Om nu I rätt mig fatten,
 Förhåller det sig så:
 Vår sjöfart vill ha vatten
 Och minsta krokväg gå.
 Trots kif och gräl
 Och skrik och hot
 Jag i min själ
 Tror tvärtemot,
 Att *Stäket*
 Trots bräket
 Får sina tjugu fot.

Kors, hvad min sångmö hoppar!
 Men hvad rår jag för det?